

Vandaag doen we twee kortere wandelingen. De eerste wandeling gaat naar Roque Nublo.

Op de foto hierboven zie je rechts Roque Nublo, daarnaast heb je de kikker en uiterst links staat de biddende pelgrim.

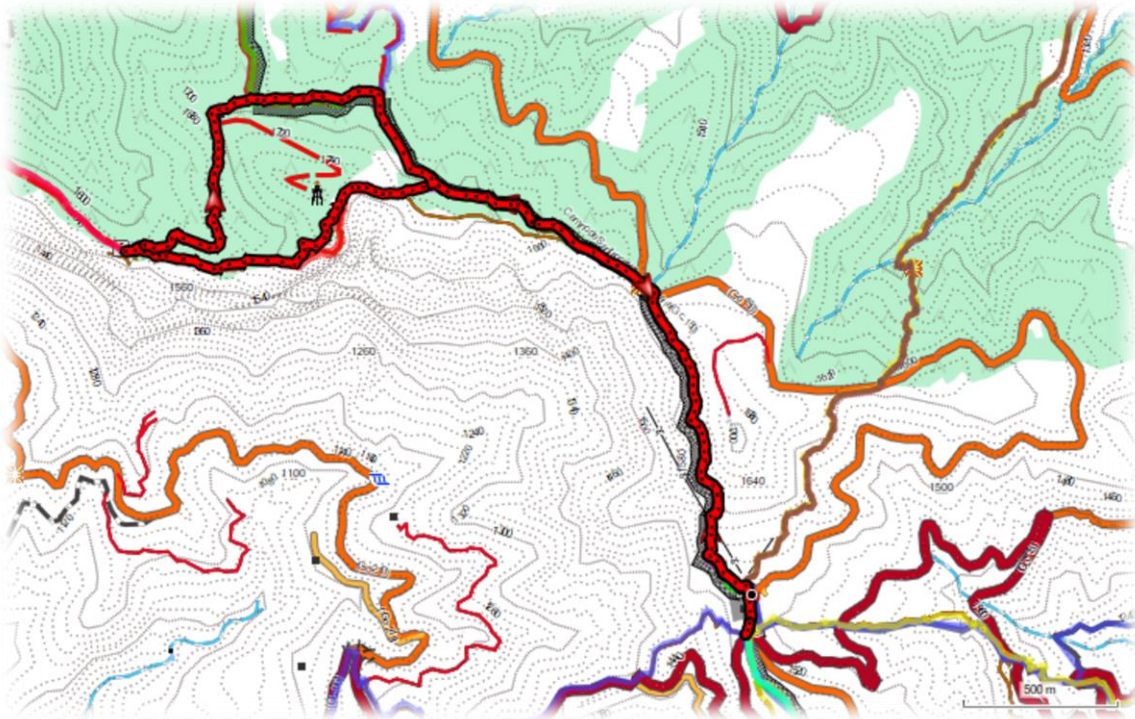
Roque Nublo neemt voor de eilandbewoners een bijzonder plaats in, als een van mooiste natuurlijke rotsformaties ter wereld. De rots van vulkanische oorsprong rijst tachtig meter

hoog op uit het landschap en ligt op 1813 meter boven de zeespiegel. In 1987 werd het hele gebied eromheen tot beschermd natuurgebied uitgeroepen, en zeven jaar later tot landschapspark. Zijn indrukwekkende aanwezigheid in het landschap wordt in hoogte alleen overtroffen door de piek van Las Nieves, met zijn 1949 meter het hoogste punt van Gran Canaria.

Zondag 15 januari 2023

- Soort : Heen- en terugwandeling
- Plaats : Cruz de Tejada
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 3 uur

Ook vandaag terug bijzonder helder weer. We kunnen terug Tenerife zien liggen, een beeld dat toch wel redelijk uitzonderlijks is.

Tijdens deze wandeling krijgen we regelmatig Roque Nublo en de biddende pelgrim te zien.

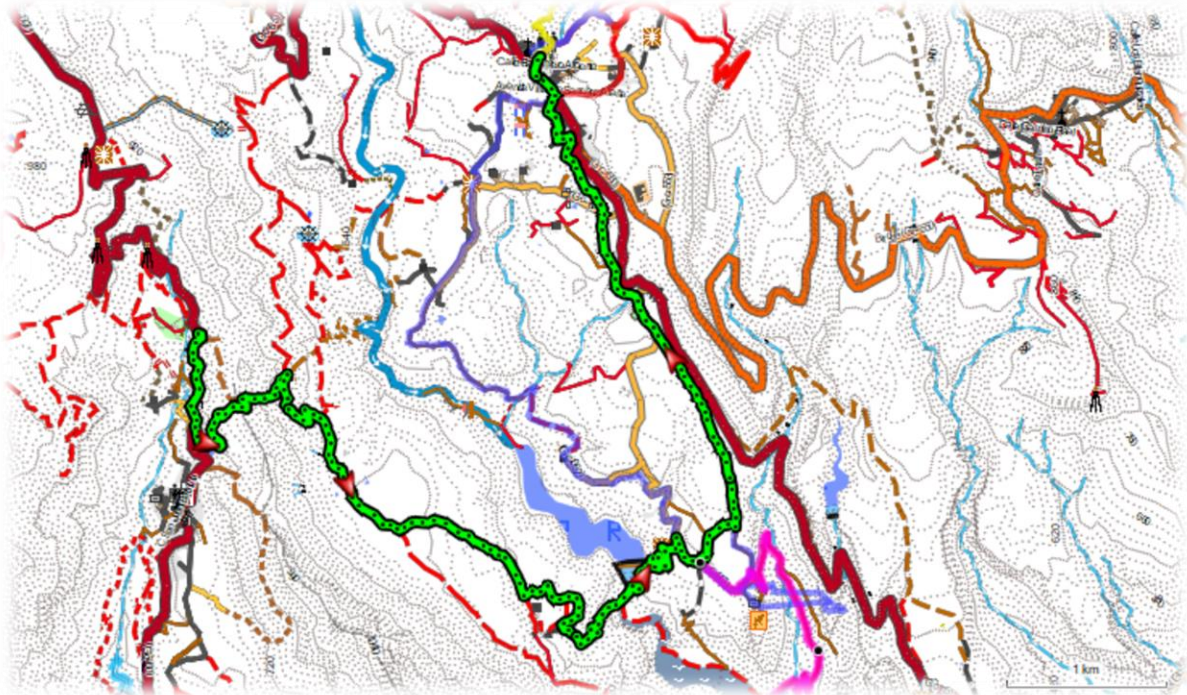
Onze wandeling brengt ons naar een oude vestiging van de Guanches, de eerste bewoners van het eiland. Hier zijn meerdere grotten en holen die ooit door de Guanches werden bewoond

maar hier ligt ook een kunstwerk dat door hen werd gemaakt. Het is een mensenhoofd uitgehakt in een rots.

Maandag 16 januari 2023

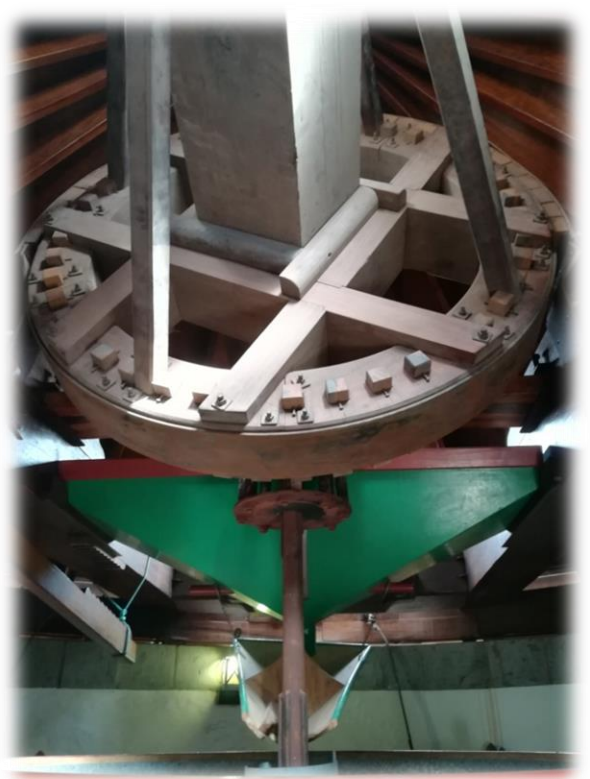
- Soort : Wandeling in lijn
- Van : Fataga
- Naar : Santa Lucia de Tirajana
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 4 uur

Voor onze wandeling brengen we een bezoekje aan het openluchtmuseum van het dorpje El Molino de Viento. Dit dorpje is vernoemd naar de gelijknamige windmolen die je hier aantreft.

De molen is één van de laatste en fraaiste windmolens die je op het eiland Gran Canaria aantreft. De molen stamt uit het einde van de achttiende eeuw. Nadat de molen rond het jaar

1870 afbrandde heeft het meer dan een eeuw als een ruïne in het Dal van Mogán gestaan. Met behulp van sponsoring door een grote bank is de molen in het jaar 1998 helemaal gerestaureerd.

Deze bloemen ken ik niet maar ik heb een foto gemaald naar mijn goede vriend Jan Nicklaes de vroegere apotheker van Turnhout. Jan weet alles af van bloemen en volgens Jan zijn deze bloemen waarschijnlijk "*Pyrostegia venusta*" ook genoemd Vlamtrompet en komt voor op de

Canarische eilanden.(maar afkomstig uit zuid amerika). Het blad samengesteld is uit 2 of 3 delen uitlopend op een punt en de bloei valt in de winter tot de lente; hij kan op korte tijd grote hagen vormen of grote muren van huizen bedekken die dan tijdens de bloei schijnen in brand te staan.

Volgens Jan Nicklaes is dit de "Verkleurbloem", zo genoemd omdat de bloemen tijdens hun bloeiperiode van kleur veranderen. Het is een plant die ook als kamerplant wordt aangeboden

bij ons onder de naam Lantana. Hij is afkomstig uit Zuid-Amerika en heeft zich nu verspreid over de rest van alle subtropische gebieden. Hij kan daar op de Canarische eilanden als potplant maar ook als verwilderd in de natuur voorkomen.

We komen door een klein dorpje waar slechts enkele woningen staan. Een bewoonster staat ons meteen te woord. Zij toont ons fier haar bloemen.

We zoeken en vinden een mooi plekje om te ten.

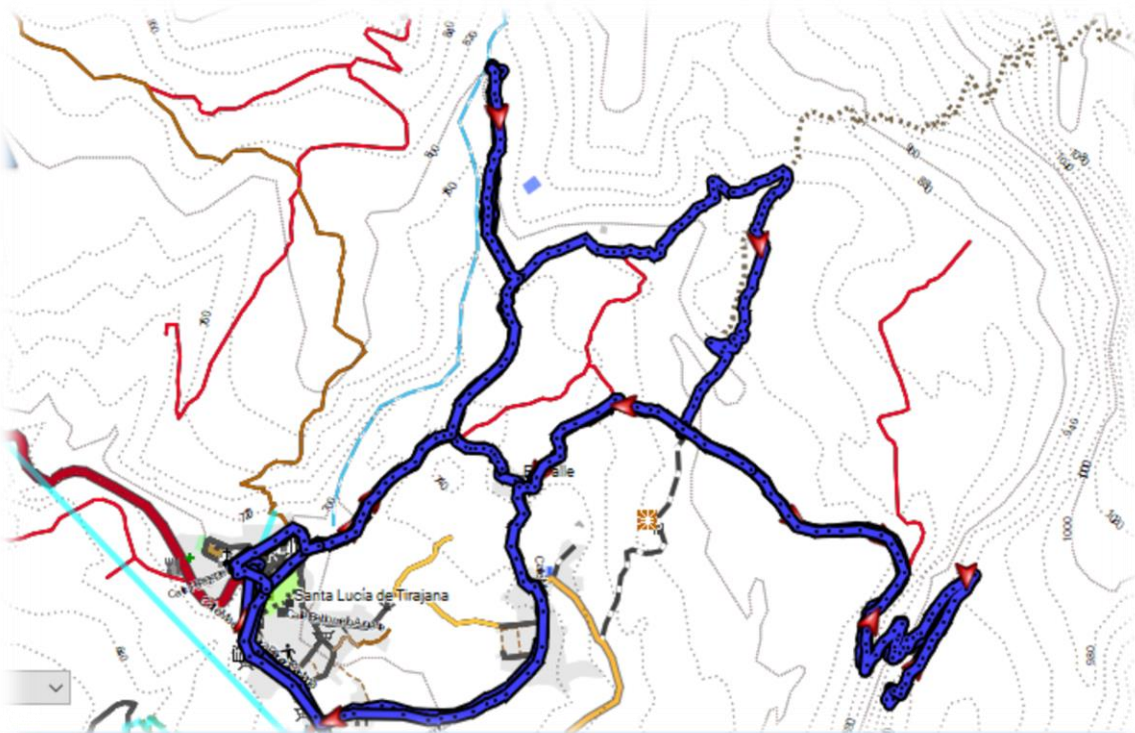

Dinsdag 17 januari 2023

- Soort : Luswandering
- Plaats : Santa Lucia de Tirajana
- Afstand : 9 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 4 uur

Vandaag doen we terug een wandeling in en rond mijn lievelingsdorpje Santa Lucia de Tirajana.

We komen aan het kerkhof van Santa Lucia. De doden worden hier bovengronds begraven. Dit is op alle Canarische Eilanden zo omdat graven maken in de grond te arbeidsintensief is.

De citroenboom draagt vier maal per jaar vrucht, die ieder seizoen een andere kleur heeft. De vruchten in de zomer groeien van juli tot september en zijn groen. In de herfst en winter zijn

de citroenen geel, zoals ze in de winkel zijn te vinden. In mei zijn de vruchten bijna wit van kleur en blijven dat ook. De citroenboom is de enige bekende boom die vier maal per jaar vrucht draagt.

De banaan op Gran Canaria is klein, zoet en zeer smaakvol en dus heel anders dan de grote, gele maar vaak “stroeve” banaan die wij kennen. Deze Chinese bananensoort werd in 1882 ingevoerd op het eiland en heeft geleid tot een explosie in de bananenteelt.

Een bananenplant of bananenboom is in werkelijkheid een kruid, 's werelds grootste kruid. Volgens de tuinbouwkundige definitie wordt de banaan echter tot de groenten gerekend.

Volgens de culinaire definitie is het echter een vrucht, omdat de banaan als nagerecht dan wel als tussendoortje wordt gegeten.

Bananen groeien in tropische landen waar de temperatuur niet onder de 10°C komt. Onder normale omstandigheden duurt het ongeveer zeven maanden voordat er geoogst kan worden.

Bananen groeien in een tros van wel 50 kg aan één bananenplant. Alle bananen in zo'n tros zijn tegelijk rijp.

De bloem die onder aan de tros zit, van de bananenplant is ook eetbaar en heeft een ietwat wrange en licht zoete smaak. Deze bloem wordt in sommige landen in Azië rauw gegeten. De

banaan krijgt zijn kromme vorm doordat door de zwaartekracht de bloemtros naar beneden gaat hangen, maar de vruchten naar boven blijven groeien. Het heeft dus niets met het 'groeien naar het licht' te maken.

Na onze wandeling brengen we nog een bezoekje aan het dorpje Aguimes.

Toerisme speelt in Agüimes geen grote rol. De inwoners van de stad leven voornamelijk van de landbouw en het kweken van cactussen. Zij hebben een groot historisch besef. Om hun

cultureel erfgoed te behouden, restaureren ze de huizen en straten zo veel mogelijk in de oorspronkelijke stijl en zijn de straten van Agüimes brandschoon.

De straatnaamborden zijn versierd met tekens die de Guanchen gebruikten. De antieke Canario's gebruikten een soort van geschreven taal gebaseerd op symbolen die alleen zij begrepen en waarvan de betekenis verloren is gegaan na het uitsterven van de Guanchen.

Het dorp heeft niet alleen veel bronzen beelden maar ook veel gebouwen hebben muurschilderingen aangebracht op de gevel.